

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5To/38/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6124011133
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 05. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Štefan Novák, LL.M.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2025:6124011133.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Nováka LL.M., a sudcov JUDr. Bc. Viktor Marka, PhD. a JUDr. Martina Ľuptáka, PhD., MBA, v trestnej veci obžalovaného A. B., pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona, na verejnom zasadnutí dňa 27. mája 2025 o odvolaní obžalovaného A. B. proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 7T/56/2024 zo dňa 06.02.2025, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie obžalovaného A. B. z a m i e t a.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 7T/56/2024 zo dňa 06.02.2025 bol obžalovaný A. B., uznaný vinným z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

dňa 18. 10. 2024 v čase asi o 23.30 h po predchádzajúcom požití alkoholických nápojov viedol motorové vozidlo zn. Toyota Land Cruiser, ev. č. C. XXX D. po ulici Zvolenská cesta v Banskej Bystrici, pričom pri križovatke k objektu ZVT bol zastavený a kontrolovaný hliadkou PZ, bol vyzvaný, aby sa podrobil dychovej skúške na zistenie alkoholu v dychu, ktorú neodmietol a prístrojom AlcoQuant 6020+, sériové číslo A409562 v čase o 23.34 h bola nameraná hodnota 1,15 mg/l alkoholu v dychu, v čase o 23.50 h mu nameraná hodnota 0,73 mg/l alkoholu v dychu.

Za to bol obžalovaný A. B. odsúdený podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l) Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 56 ods. 3 Trestného zákona na peňažný trest vo výške 700,00 (sedemsto) Eur.

Podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona, pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, okresný súd obžalovanému ustanovil náhradný trest odňatia slobody v trvaní 1 (jedného) mesiaca.

Podľa § 61 ods. 8 Trestného zákona okresný súd do trestu zákazu činnosti započítal dobu, počas ktorej obžalovaný nesmel na základe opatrenia štátneho orgánu vykonávať činnosť, od 18. 10. 2024. Proti citovanému rozsudku podal obžalovaný dňa 20.2.2025 odvolanie, ktoré dodatočne písomne odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu dňa 24.3.2025. V podanom odvolaní uviedol, že odvolanie smeruje len voči výroku o treste. Vyslovil názor, že na nápravu obžalovaného by bol postačujúci aj trest zákazu činnosti v kratšej výmere ako 18 mesiacov. Je pravdou, že obžalovaný v minulosti spáchal obdobný priestupok, ale vzhľadom k tomu, že k spáchaniu tohto priestupku došlo pred viac ako šiestimi rokmi, tak v danom prípade nie je možné hovoriť o recidíve. Aj keby sa jednalo o prečin a nie priestupok, tak by tento bol uplynutím 3 rokov od vykonania trestu zahladený a nemohol by sa pričítavať ako negatívna podmienka pri ukladaní druhu a výšky trestu. Z toho dôvodu má za to, že prvostupňový súd pri rozhodovaní o výške trestu nemal prihliadať na spáchanie predmetného priestupku obžalovaným

a z toho dôvodu mohol ukladať trest zákazu činnosti na samej dolnej hranici trestnej sadzby. Vyslovil názor, že na ukladanie trestu na spodnej hranici trestnej sadzby boli splnené podmienky, o tom svedčí aj skutočnosť, že obžalovaný pred spáchaním skutku viedol riadny život a nikdy v živote nebol súdne trestaný. Taktiež ukladanie trestu na spodnej hranici je odôvodnené aj tým, že obžalovaný sa ku skutku priznal a svoje konanie úprimne oľutoval. V neposlednom rade ukladanie trestu na spodnej hranici trestnej sadzby odôvodňuje aj tá skutočnosť, že vzhľadom na v minulosti spáchaný priestupok bude musieť obžalovaný vykonať celý uložený trest a teda nebude môcť po odpykaní jednej polovice trestu požiadať o podmienené upustenie vykonania jeho zvyšku. Na záver podaného odvolania navrhol, aby krajský súd rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 06.02.2025 pod sp. zn. 7T/56/2024 v časti o treste zrušil a sám rozsudkom rozhodol tak, že obžalovaného odsúdi: Podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l) Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 56 ods. 3 Trestného zákona na peňažný trest vo výške 700,00 (sedemsto) Eur. Podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona, pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, súd ustanovuje náhradný trest odňatia slobody v trvaní 1 (jedného) mesiaca. Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona sa obžalovanému ukladá trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 12 (dvanástich) mesiacov. Podľa § 61 ods. 8 Trestného zákona sa do trestu zákazu činnosti započítava doba, počas ktorej obžalovaný nesmel na základe opatrenia štátneho orgánu vykonávať činnosť, od 18. 10. 2024.

K uvedenému odvolaniu obžalovaného sa písomne vyjadril okresný prokurátor, keď uviedol, ako to vyplýva z odvolania obžalovaného, tento v podanom odvolaní v podstate namieta dĺžku trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá, ktorý mu bol uložený na dobu 18 mesiacov, pričom žiada uložiť trest v trvaní 12 mesiacov. Má za to, že trest ktorý bol obžalovanému rozsudkom uložený je zákonný a spravodlivý.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu zotrval na písomných dôvodoch odvolania a konečnom návrhu.

Prokurátor krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu uviedol, že výrok o treste považuje za zákonný a spravodlivý a navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Obžalovaný A. B. na verejnom zasadnutí vyslovil súhlas s návrhom svojho obhajcu. Dodal, že pokiaľ ide o skrátenie trestu zákazu činnosti, toto požaduje z dvoch dôvodov, pretože naďalej pracuje ako opravár a vozidlo potrebuje pri svojej činnosti, pokiaľ bude mať uložený zákaz činnosti, bude musieť ukončiť svoju činnosť. Ďalším dôvodom je, že je aktívnym členom Slovenského zväzu protifašistických bojovníkov a vozí okrem iných aj účastníka SNP na pietne akty a aj z tohto dôvodu potrebuje vodičský preukaz.

Krajský súd Banská Bystrica ako súd odvolací predtým ako začal plniť svoju preskúmovaciu povinnosť podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zistil, že odvolanie obžalovaného bolo podané včas, v lehote ustanovenej § 309 Tr. por., odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v súlade s § 307 ods. 1 písm. b), pričom nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania v zmysle § 312 Tr. por. a preto odvolací súd nepostupoval podľa § 316 Tr. por..

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. V tejto súvislosti zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Odvolací súd konštatuje, že na hlavnom pojednávaní súdu prvého stupňa konanom dňa 06.02.2025 obžalovaný A. B. v súlade s ustanovením § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Následne súd v súlade s ustanovením § 257 ods. 5 Trestného poriadku postupoval primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c), písm. d), písm. f), písm. g) a písm. h) Trestného poriadku. Samosudca uznesením podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku vyhlásenie obžalovaného prijal a zároveň podľa § 257 ods. 8 Trestného poriadku vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom sa obžalovaný priznal k spáchaniu skutku, sa nevykoná, súd vykoná len dôkazy súvisiace s

výrokom o treste a ochranného opatrenia. Keďže odvolací súd v napadnutom rozsudku vo vzťahu k výroku o vine ani v postupe súdu predchádzajúcom tomuto výroku, nezistil chyby odvolaním nevytýkané a odôvodňujúce podanie dovolania, preskúmal z podnetu podaného odvolania v zmysle § 317 ods.1 Tr. por. len výroky o uložených trestoch.

Vychádzajúc z tejto situácie, odvolací súd teda preskúmaval výroky o trestoch a zistil, že súd prvého stupňa pri ukladaní trestu správne prihliadol na všetky skutočnosti a zásady podľa § 34 Trestného zákona (Tr. zák.) dôležité z hľadiska jeho ukladania, najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosti nápravy. K osobe obžalovaného bolo zistené, že doposiaľ nebol súdne trestaný, avšak bol trikrát postihnutý za priestupok v cestnej doprave, pričom závažnejšieho priestupku sa dopustil tým spôsobom, že viedol vozidlo po požití alkoholu. Priestupku sa dopustil dňa 21. 10. 2018, za čo mu bol uložený zákaz činnosti v trvaní desiatich mesiacov a pokuta vo výške 500,00 Eur. Odvolací súd konštatuje, že okresný súd správne priznal obžalovanému poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, pretože sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval. Tak ako okresný súd, tak aj odvolací súd, pri osobe obžalovaného nevzhladol priťažujúcu okolnosť podľa § 37 Tr. zák.. Obžalovanému A. B. za spáchaný trestný čin podľa § 289 ods. 1 Tr. zák., hrozil trest odňatia slobody vo výmere až na jeden rok. Po zhodnotení všetkých skutočností, majúúc význam pri určovaní druhu trestu a jeho výmery sa odvolací súd stotožnil s rozhodnutím okresného súdu, že z hľadiska individuálnej aj generálnej prevencie, na osobu obžalovaného nie je potrebné vplyvať trestom odňatia slobody, ale účel trestu môže byť naplnený aj alternatívnym trestom, a to peňažným trestom podľa § 56 ods. 1, 2, 3 Tr. zák. vo výške sedemsto eur, za súčasného uloženia náhradného trestu odňatia slobody v trvaní jedného mesiaca, pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený (§ 57 ods. 3 Tr. zák.).

Odvolací súd poznamenáva, že v prípadoch, kedy dochádza k spáchanej trestnej činnosti páchatel'mi v súvislosti s vedením motorových vozidiel, sa spravidla ukladá aj trest zákazu činnosti v súvislosti s ich vedením a v tomto smere je možné pripustiť, že takýto trest má svoj význam z hľadiska naplnenia očakávaného účelu trestu. Napriek výhradám obhajoby obžalovaného, ani odvolací súd sa nestotožnil s námietkami obžalovaného, že okresný súd mu uložil neprimerane prísny trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá. V tejto súvislosti odvolací súd pripomína, že podľa § 61 ods. 1 Tr. zák., trest zákazu činnosti môže súd uložiť na jeden rok až desať rokov, ak sa páchatel' dopustil trestného činu v súvislosti s touto činnosťou. Obžalovanému bol za prejednanú trestný čin okresným súdom uložený trest zákazu činnosti na dobu osemnástich mesiacoch, teda pri dolnej hranici trestnej sadzby a vzhľadom na okolnosti prípadu, keď obžalovanému bola po zastavení hliadkou PZ, nameraná hodnota 1,15 mg/l alkoholu v dychu (2,40 promile), čo sa považuje za stredný stupeň opitosti, pričom jazdou motorovým vozidlom pod vplyvom takéhoto množstva hrozilo akútne nebezpečenstvo ohrozenia života alebo zdravie ostatných účastníkov cestnej premávky alebo spôsobenie značnej škody na majetku iných, nemožno ho považovať za prísny. Použitie alkoholických nápojov a vedenie motorového vozidla pod vplyvom alkoholu je vážne konanie, ktoré nie je možné potrestať iba trestom na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby, a to dokonca za situácie, keď obžalovaný sa už v minulosti ako vodič dopravného prostriedku dopustil aj priestupku obdobným spôsobom, keď viedol osobné motorové vozidlo po predchádzajúcom požití alkoholu, za čo bol aj postihnutý, avšak si z toho nevzal ponaučenie.

Na základe uvedeného odvolací súd uzatvára, že argumenty obhajoby obžalovaného v konfrontácii so závermi súdu prvého stupňa pri ukladaní trestu zákazu činnosti neobstoja ako dostatočné na to, aby presvedčili odvolací súd o nesprávnom či nezákonnom postupe okresného súdu.

Po zhodnotení všetkých skutočností, majúúc význam pri určovaní druhu trestu a jeho výmery, dospel odvolací súd k záveru, že uložené tresty zodpovedajú zásadám ukladania trestov ustanoveným v § 33a, § 34 a § 38 Trestného zákona a takýto postih páchatel'a je adekvátny, zodpovedá požiadavkám zabezpečenia generálnej i individuálnej prevencie a uložené tresty okresným súdom nie je možné považovať za neprimerane prísne.

Na základe uvedených skutočností má krajský súd za to, že prvostupňový súd rozhodol správnym a zákonným spôsobom a preto odvolanie obžalovaného v zmysle ustanovenia § 319 ods. 1 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Uznesenie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici jednomyseľne (§ 163 ods. 4 Trestného poriadku v spojení s § 180 Trestného poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.